

LBRIS

We know
books

Sfântul Luca din Crimeea

Pătımirea curățește sufletul

Volum coordonat și tradus
de Natalia Lozan

2022

București

 editura
ORTODOXIA

Biserica "Pogorârea Sfântului Duh", comuna
Vama

Biserica "Sfântul Ierarh Nicolae" și "Izvorul
Tămăduirii Maicii Domnului", Spitalul Județean
Suceava.

Timiș

Mănăstirea Săraca

Vâlcea

Arhiepiscopia din Râmnicu Vâlcea
Mănăstirea Dintr-un Lemn

Vrancea

Biserica "Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril",
Sat Ghimicești

Republica Moldova

Mănăstirea Ciuflea, Chișinău.

Cuprins

Viața Sfântului Luca din Crimeea 5

Minuni ale Sfântului Luca din Crimeea

Întâlnirea cu Sfântul Luca din Crimeea 33

"A simțit de parcă cineva ar fi operat-o..." 43

"Fiind medic, înțeleg că este aproape imposibil..." . 46

"Au anulat operația, constatând că tumoarea e
benignă" 47

“Fiica mea a reușit să intre la Facultatea de medicină, ceea ce ne părea un vis nerealizabil” ...	49
“Ți-am spus că voi avea grijă!”	51
“M-a ajutat să nu mai consum alcool...”	53
“Tatăl meu a devenit credincios...”	55
„Chistul a dispărut”	56
„Am încetat să mai simt durere...”	58
„În momentul critic, Sfântul a fost lângă mine”	62
“Ca prin minune, au încetat să mă mai doară picioarele”	65
„Datorită ajutorului Sfântului, tata a trăit ultimii ani fără crize”	67
“Sfântul Luca se uita la mine!”	69
“Parcă mă ținea de mână...”	74

Salvarea unei dependente de droguri	75
“Am simțit marea dragoste a doctorului și Sfântului Luca”	77
“Sunt fericită că pot scrie aceste rânduri de recunoștință și mulțumire”	79
Minunile se întâmplă datorită credinței	82
“De ce mă rog Sfântului Luca?”	84
Un polip sub semnul întrebării	88
Ultima speranță	90
Vindecarea	92
„Sfântul Luca însuși conduce mâinile medicilor”	99
“Nu m-am despărțit de icoana Sfântului toată perioada sarcinii”	102

„Medicii le-au spus părinților că nu am șanse să mă vindec”	105
„Tratamentul medicamentos nu m-a putut ajuta”	108
„Nu am simțit deloc durere”	111
„Operația a decurs fără complicații”	113
„A doua zi nu a rămas nici urmă de boală” ...	115
„Micuța s-a liniștit imediat și a adormit”	118
„Datorită ajutorului Sfântului Luca, operația a avut succes”	120
„Intervenția a avut succes”	122
„Operația complicată a decurs rapid”	124
„Tumoarea a dispărut!”	126
„L-am rugat pe Sfântul Luca să fie prezent la operație”	128

Sfântul Tămăduitor	130
--------------------------	-----

Recunoștința	132
--------------------	-----

Sfintele moaște ale Sfântului Luca din Crimeea în România	158
---	-----

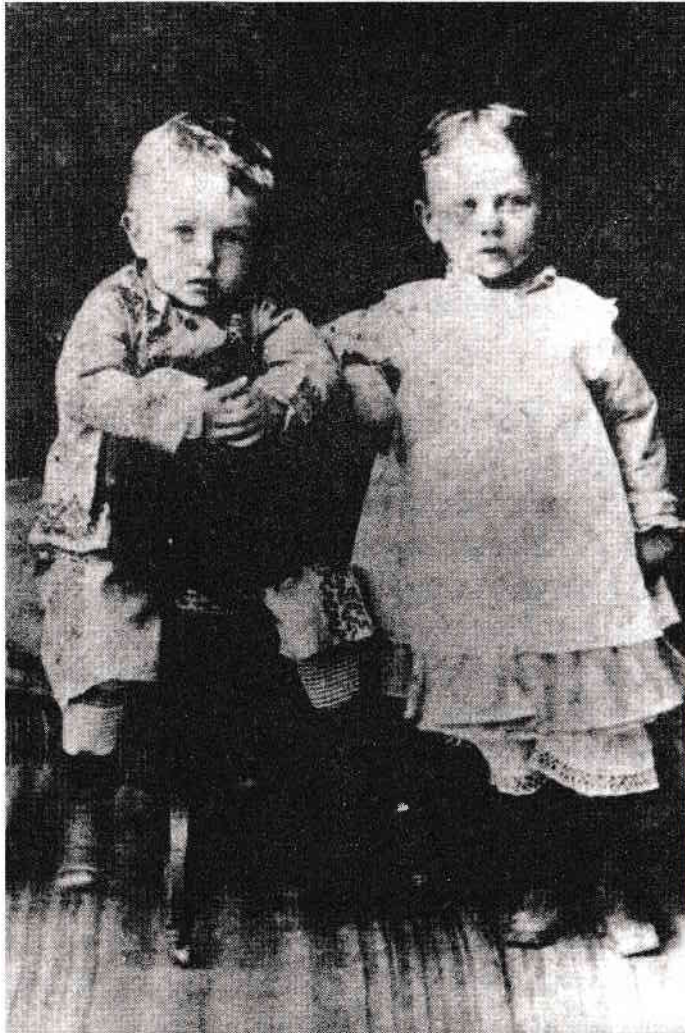
Viața Sfântului Luca din Crimeea

“Oare sunt mulți printre noi, preoții, cei care se aseamănă medicilor serioși? Știți voi câtă osteneală și luare-aminte acordă doctorii buni celor grav bolnavi? Pe când sarcina doctorului este doar vindecarea bolilor trupești, în vreme ce sarcina noastră este neasemuit mai însemnată, fiindcă noi suntem rânduiți de Dumnezeu pentru marea lucrare a vindecării sufletelor omenеști...”, scria Arhiepiscopul Luca al Crimeei către preoții din eparhia lui. Ca nimeni altcineva, el avea dreptul la o asemenea comparație.

Sfântul Luca al Crimeei este un sfânt care a trăit în timpuri apropiate nouă (1877-1961).

Inițial medic al trupului (chirurg), a devenit apoi și medic al sufletelor (arhiepiscop).

Întreaga lui viață se poate rezuma la câteva dintre cuvintele sale: „Am iubit pătimirea, fiindcă

*Sfântul Luca alături
 de sora sa Olga - 1880*

minunat curățește sufletul”.

Născut într-o familie cu rădăcini aristocratice, Sfântul a fost un remarcabil chirurg și profesor universitar, iar, în cele din urmă, a devenit unul dintre marii predicatori ai secolului XX.

S-a născut la data de 9 mai (27 aprilie pe stil vechi) 1877, în orașul Kerci, provincia Taurida a Imperiului Rus (în prezent Republica Crimeea a Federației Ruse).

În 1889, familia sa s-a mutat în orașul Kiev, unde viitorul Sfânt și-a petrecut adolescența și tinerețea.

Tatăl său, Felix Stanislavovici Voino-Yasenetsky, polonez după naționalitate, era descendent dintr-o veche familie nobiliară. După ce a eșuat în încercarea de a-și deschide propria afacere în domeniul farmaceutic, a activat ca funcționar.

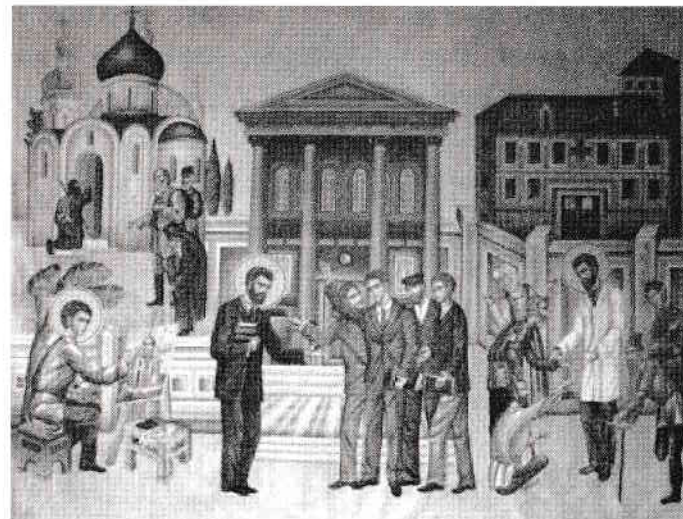
Deși tatăl său era catolic, ca majoritatea covârșitoare a polonezilor, asta nu a împiedicat-o pe soția sa, Maria Dmitrievna (de origine rusă) să-i crească pe cei cinci copii ai lor (trei băieți și două fete) în tradiția ortodoxă.

Una dintre deciziile importante ale viitorului doctor sfânt a fost alegerea căii vieții.

De mic a dat dovadă de abilități excelente pentru pictură. În paralel cu gimnaziul, Valen-

Tânărul Valentin Voino-Yasenetsky

*Sfântul Luca în tinerețe, pictând, studiind
și absolvind școala de medicină*

tin Voino-Yasenetsky a absolvit cu succes în anul 1896 școala de artă, după care a studiat la o școală privată de pictură din München (Germania) timp de un an.

Cu toate acestea, sentimentul de altruism insuflat de mama sa l-a obligat să abandoneze meseria de pictor.

A intrat la Facultatea de Drept a Universității din Kiev în 1897, iar un an mai târziu s-a transferat la Facultatea de Medicină.

*Anna Vasilievna Lanskaia,
soția Sfântului Luca*

Neavând aptitudini înnăscute pentru științele exacte, totuși, datorită sânguinței și efortului depus, a reușit să absolve în anul 1903 facultatea,

aflându-se printre cei mai buni studenți. Colegii săi și profesorii erau impresionați de succesul lui Voino-Yasenetsky în studierea anatomiei corpului uman, aceasta datorându-se și aptitudinilor sale de pictor.

După absolvirea universității, Valentin Feliksovich obține un loc de muncă la Spitalul din Kiev - Mariinsky.

Ca parte a misiunii Crucii Roșii pleacă în martie 1904 în Orientul Îndepărtat, unde se desfășura războiul ruso-japonez (1904 - 1905).

Lui Valentin Voino-Yasenetsky i-a fost încredințat să conducă departamentul de chirurgie al Spitalului din Chita. Aici a realizat numeroase intervenții pentru a salva soldații și ofițerii răniți.

Tot aici a cunoscut-o și s-a căsătorit cu Anna Vasilievna Lanskaia.

După căsătorie, tânăra familie s-a mutat în Rusia Centrală.

Până la începutul evenimentelor revoluționare, Valentin Voino-Yasenetsky a fost chirurg în mai multe spitale: Ardatov, Fatej, Romanovka, Pereyaslavl-Zalessky.

Ca medic s-a remarcat prin sacrificiul depus pentru a salva cât mai mulți pacienți, fără a se interesa de statutul lor social sau material.

Totodată era pasionat și de activitatea științifică.

În anul 1915, a fost publicată prima sa lucrare importantă, "Anestezia regională", care cuprindea cercetări privind anestezia locală, revoluționară pentru acea vreme.

În anul 1916, în baza acestei lucrări, Valentin Feliksovich a obținut titlul de doctor în medicină.

În 1917, Voino-Yasenetsky, din cauza problemelor de sănătate ale soției sale, a decis să se mute cu familia într-o zonă cu climă caldă.

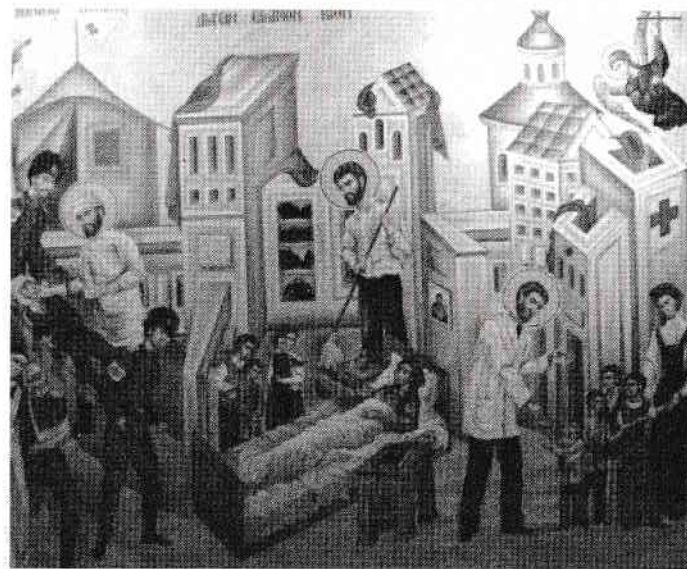
Alegerea făcută a fost orașul Tașkent (acum capitala Republicii Uzbekistan), unde era vacant postul de medic șef într-un spital.

La scurt timp, a izbucnit Revoluția din octombrie, urmată de războiul civil.

Pentru faptul că s-a ocupat de vindecarea unui ofițer al armatei alb-gardiste, Valentin Feliksovich a fost arestat. Doar protecția unui membru de rang înalt al Partidului Bolșevic l-a salvat și a făcut posibilă revenirea lui la spital.

Problemele de sănătate, dar și îngrijorările legate de soarta soțului au subminat în cele din urmă sănătatea Annei Voino-Yasenetskaya. Aceasta se stinge din viață în octombrie 1919.

Creșterea și îngrijirea celor patru copii (dintre

*Sfântul Luca îngrijind soldații și
având grijă de copii și de soția sa bolnavă*

care cel mai mare avea 12 ani, iar cel mai mic avea 6 ani) a fost preluată de asistenta lui Valentin Feliksovich, Sofia Beletskaya.

La ceva timp după moartea soției sale, Valentin Feliksovich decide să accepte propunerea episcopului Inochentie de Tașkent de a deveni slujitor al Bisericii.

La sfârșitul anului 1920 a fost hirotonit diacon, iar la 15 februarie 1921, de sărbătoarea Întâmpinării Domnului, este hirotonit preot.